

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 OSLO

Oslo, 1. februar 2011

Høringsuttalelse om lov om elsertifikater

Viser til høringsbrev av 8. desember 2010 fra Olje- og energidepartementet vedrørende ny lov om elsertifikater, og kommer her med våre innspill til dette lovforslaget.

Innledningsvis vil vi gi vår klare støtte til innføringen av et lovpålagt sertifikatsystem for utbygging av fornybar energi, et virkemiddel vi har vært sterke pådrivere for å få til i lang tid. Og vi vil understreke at det er viktig at lovforslaget blir sendt og til og vedtatt i Stortinget før sommeren og iverksatt fra 1.1.2012.

Virkemidlene vi har for fornybar kraftproduksjon i Norge har vært for små og uforutsigbare. Stortingets vedtak om mål om 3 TWh vindkraft innen 2010 er ikke i nærheten av å bli oppfylt, mens det svenske sertifikatsystemet har gitt stor utbygging av vindkraft og biokraft. Vi beklager derfor at sertifikatsystemet ikke ble innført da saken var til behandling sist i 2006. Mye tid og ressurser ville vært spart og mer fornybar kraft ville vært i produksjon nå dersom sertifikatsystemet hadde blitt innført i 2006, slik vi jobbet hard for da.

I høringen vår til lovforslaget i 2005, kom vi med en del innspill på hva vi mente ville være forbedringer av sertifikatsystemet. Vi mener fortsatt at disse innspillene ville gitt et bedre sertifikatsystem, men aksepterer at utfallet av saken nå ble at det eksisterende svenske systemet legges til grunn for et felles system. Vi oppfatter det slik at det aller meste av lovforslaget derfor reelt sett ikke mulig å endre på og fokuserer vår innspill de forhold som vi oppfatter det som mulig å endre på.

Vi vil kritisere to forhold knyttet til det utsendte høringsgrunnlaget. Utkastet til forskrift burde vært ferdig og foreligget til høringen. Det er forhold som vil bli regulert i forskriften som kan ha innvirkning på effektene av sertifikatsystemet og burde vært offentliggjort nå med lovhøringen. Det gjelder for eksempel om regler for hva som vil bli inkludert av oppgradering av vannkraft. Vi forventer at forskriften kommer raskt og at den blir med identiske regler som det er i Sverige på straffeavgiften m.m.

Det andre er dokumentasjonsgrunnlaget for kvotekurven. Faktagrunnlaget som departementet har lagt fram i form av bakgrunnsnotatet til saken er ikke tilstrekkelig faktagrunnlag for å ha en god høring på fastsetting av kvotekurven, som er en meget sentral del for effekten av sertifikatsystemet. Jmf overenskomsten om sertifikatsystemet fra sept. 2009, skulle det gjennomføres analyser i både Sverige og Norge for å kartlegge ressursgrunnlaget for fornybar elektrisitet. Slikt arbeid må være gjort av energimyndighetene i Norge og ber om at mer informasjon om dette blir offentliggjort.

Informasjon vi har funnet tilsier at kvotekurven kan være satt for lavt. Men siden det er svært arbeidskrevende å lage et komplett bilde av alle prosjekter, nettbegrensninger m.m. må vi bare stille spørsmål om tallene som er lagt fram er riktige og be om at det legges fram et bedre faktagrunnlag på dette.

Innspill til endringer av lovforslaget:

Økt kvotekurve til 2020

Fra protokollen fra 8. desember er kvotekurven for hvert land noe vi oppfatter at er opp til Norge å sette ut fra de ”framtidsutsiktene for utbygging som anses som mest sannsynlig”. Det er svært viktig for tilliten til systemet og utløsning av investeringer at kvoteplikten settes riktig og at det er god offentlig tilgjengelig informasjon om dette. Vi har bla opplevd en betydelig uro blant svenske aktører om utbyggingspotensialet i Norge som skapes ut fra den manglende dokumentasjonen på det fra energimyndighetene.

Ifølge rapporten fra energimyndigheten i Sverige fra september, er balansen i sertifikatsystemet forventet til å bli en overvekt av utbygging i Norge på ca 2 TWh. Dersom det blir mer vannkraft enn rapporten forutsetter (se under), vil ubalansen bli større. Det er derfor god grunn til å forvente at Sverige bare vil være positiv til at Norge øker kvoteplikten, som da vil gi en bedre balanse mellom finansiering og forventet utbygging i sertifikatsystemet. Vi vil derfor foreslå en økning av måltallet i 2020 med 2 TWh til 15,2 TWh. Det er en liten og realistisk økning med alle de konsesjonsklare og konsesjonssøkte fornybar energi prosjektene i Norge.

Norge trenger betydelig mer fornybar kraft for å fjerne bruk av fossil energi. I 2009 var det totale forbruket av fossil energi i Norge på 178 TWh, som utgjorde 56 % av det totale energiforbruket (Energibalanse for Norge 2009, SSB¹). Klimautfordringen krever at høyutslippsland som Norge reduserer sine utslipp med ca 90 %, og at reduksjonen må skje raskt. For å lykkes med nødvendig klimagassreduksjoner trenger Norge betydelig økning i fornybar energi produksjonen for å erstatte vårt omfattende bruk av fossil energi. Dette tilsier et høyere ambisjonsnivå for utbygging av fornybar kraft innen 2020 enn 13,2 TWh.

Vil det bli mer enn 7,5 TWh vannkraft?

Rapporten fra Energimyndigheten viste en antatt utbygging av vannkraft fram til 2020 i Sverige på 0,5 TWh og 7,5 TWh for Norge. Ifølge rapporten er dette tallet basert blant annet på to rapporter fra Pöyry og Profu, og samtaler med NVE². Rapportene fra Pöyry og Profu viser et vannkraftpotensial på henholdsvis 8,3 og mellom 7 og 8 TWh i Norge fram mot 2020. Norske Econ Pöyry har også gjort en rapport på potensialet til norsk vannkraft. De kom også fram til mellom 7 og 8 TWh, med utgangspunkt i rundt 11 TWh til behandling hos NVE.

ZERO funnet ut at det totalt er ca 14 TWh med vannkraftprosjekter registrert hos NVE. Dette er altså 3 TWh høyere enn det som rapporten fra Econ Pöyry baserer seg på. Antatt samme grad av avslag på disse konsesjonene som tidligere behandlinger vil det gi ca 9 TWh med nye konsesjoner. 3,2 TWh har fått konsesjon, og totalt gir det da et totalt utbyggingsmulig konsesjonspliktig vannkraft i Norge 12 TWh³.

Rapporten fra Pöyry viser til et usikkerhetsmoment som kan ha stor betydning, og det er ikke-konsesjonspliktig vannkraft. Pöyry har ikke tatt med det i sitt vannkraftestimat på 8,3 TWh,

¹ <http://www.ssb.no/emner/01/03/10/energiregn/>

² PROFU. Analys av en gemensam svensk-norsk elcertifikatmarknad (etapp III). Dnr 17-10-2354.

PÖYRY. Kortsiktiga effekter av en gemensam svensk-norsk elcertifikatmarknad. En rapport till Energimyndigheten. Maj 2010. Dnr 17-10-1600.

³ Vannkraft utbyggingspotensialet i Norge til 2020 og utforming av felles svensk-norsk sertifikatsystem. ZERO- Notat

men skriver at det kan tilsvare 5 TWh ekstra innen 2020 og føre til mindre vindkraftutbygging.

Tilgang på nettkapasitet og kostnader for utbygging og nett vil gjøre at ikke alle disse vannkraftprosjektene vil bli bygget. Hva som er mest realistisk er det bare energimyndighetene som sitter på tilstrekkelig informasjon om til å kunne gi en god vurdering av. Våre tall på dette viser bare at det er god grunn til å stille spørsmål om utbyggingen av vannkraft vil bli betydelig høyere enn de 7,5 TWh som er lagt til grunn.

Mengde vannkraft er viktig for vurderingen av hva som vil være riktig kvotekurve. Dersom det i et yttercase kan skje at norsk vannkraft og svensk biokraft er tilstrekkelig til å dekke sertifikatplikten i noen år, vil det føre til stans for utbygging av vindkraft både i Sverige og Norge. Og er noe som vil være meget uheldig, både for vindkraftutviklingen og for den politisk risiko det vil være for støtten til et felles system. Vindkraftaktører i Sverige har uttrykt bekymring for dette, og er noe som norske myndigheter må ta på alvor.

Utbygging de første årene

Den anstrengte kraftsituasjonen i Norge i vinter tilsier at det vil være viktig for kraftforsyningen jo mer av de utbyggingsklare prosjektene som kan realiseres raskt. Sverige har et stort opparbeidet reserve av sertifikater som gjør at det er kan være større problem for systemet dersom Norge setter for lav kvotekurve og bidrar til høyere overskudd av sertifikater enn motsatt at kvotekurven settes noe høyere enn det som viser seg å bli realisert.

Vi har gjort en gjennomgang av prosjekter under utbygging, eller konsesjonsklare prosjekter som viser at det er 4 større vannkraftprosjekter under utbygging på totalt ca 350 GWh som vil komme i drift etter 2012 (Rendalen 2 (68 GWh), Embretsfossen (120 GWh), Gamle Tyin (74 GWh) og Eiriksdal (92 GWh))

Småkraftprosjekter som allerede har fått konsesjon i dag og ikke har en planlagt idriftsettelse 2010 eller 2011, tilsvarer 893 GWh. (Inkluderer ingen prosjekter i Sogn og Fjordane).

I tillegg forutsetter at NVE tar 100 konsesjonsavgjørelser årlig og byggetiden for småkraftverk er 0,5-1 år (ifølge Småkraftforeninga) vil også prosjekter som ikke har fått konsesjon enda kunne komme i drift tidlig i sertifikatperioden. Det er 1 TWh småkraftprosjekter (39 stykk) med økonomiklasse 1 (ikke lokalisert i Sogn og Fjordane), som er grunn til å anta at får konsesjon i 2011.

Utover dette er det 1,6 TWh vannkraft som har søkt konsesjon (ikke inkludert prosjekter i Sogn og Fjordane og de med økonomiklasse 1). I tillegg er det 3,7 TWh vannkraftprosjekter som ikke har fått konsesjonsbehandler hos NVE (per november 2010). Når kraftlinja mellom Ørskog og Fardal settes i drift i 2015, er det 0,4 TWh vannkraft som har fått konsesjon og kan bygges ut og 1 TWh vannkraft som har søkt konsesjon i Sogn og Fjordane. Når det gjelder vindkraftprosjekter har NVE 3640 MW inne til konsesjonsbehandling og 8013 MW meldinger til behandling.

For vindkraft er det i bakgrunnsnotatet lagt til grunn at det kan komme inn 2,2 TWh vindkraft i 2012-2013 i Norge, mens det er ytterligere 0,7 TWh med begrenset eller ingen nettkapasitet (2,9 TWh totalt). Vår oversikt tilsier at dette tallet er på 3,7 TWh for de vindkraftprosjektene som har fått konsesjon fra NVE, ikke anket og fratrukket de som har fått Enova.

Totalt har NVE gitt konsesjon til ca 9 TWh vindkraft, hvorav ca 1 TWh er ferdig utbygd. En tilsvarende kraftmengde (ca 9 TWh) er til behandling av konsesjonssøknadene hos NVE.

Ut fra disse tallene tilsier det at det kan bygges ut mer de i de første årene fra 2012 enn kvotekurven i lovforslaget legger opp til, og vi ber derfor om at kvotekurven økes noe for disse årene.

Overgangsordning

I overgangsordningen er det foreslått å ta med 0,75 TWh vannkraft. Det er opplyst at det ikke er tatt høyde for at noen av vindkraftprosjektene som har fått Enova støtte vil benytte sin rett til å delta i sertifikatsystemet, men at det er usikkerhet om det. Så lenge det ikke er avklart med selskapene at det ikke vil skje må det taes høyde for det i overgangsordningen. Dersom selskapene velger å benytte seg av denne retten, vil det medføre at det blir tilsvarende mengde mindre utbygging av ny produksjon. Det vil være meget uheldig og må endres. Enten må det gjøres ved å øke volumet i overgangsordningen for å ta høyde for hele volumet, eller så må det legges inn i vedtaket av volumet i overgangsordningen skal justeres opp etter de evt vindkraftprosjektene som velger å benytte sin rett til det. Eter vår oversikt utgjør dette syv prosjekter som er under bygging eller prosjektering på totalt ca 1 TWh i årlig produksjon.

Eksisterende biokraften i Sverige ble tatt med som overgangsordning fra oppstarten av sertifikatsystemet. Det gav både tilstrekkelig volum av sertifikater i oppstarten, og det ga bedre mulighet for denne industrien til å investere i utstyr for økt kraftproduksjon. Den eksisterende produksjonen fikk være med i sertifikatsystemet fram til 2012. Norsk eksisterende biokraft vil, slik forslaget nå foreligger, ikke få de samme vilkår som tilsvarende svenske bedrifter har hatt. Av hensyn til likebehandling og mulighetene for norske aktører til å gjøre tilsvarende investeringer i økt produksjon som er skjedd i Sverige, bør det vurderes å ta med også eksisterende biokraft produsenter i overgangsordningen, og legge på tilsvarende på kvoteplikten for overgangsordningen for det.

Sertifikatplikten for norske kraftleverandører vil i de første årene vil være lav og langt lavere enn kvoteplikten i Sverige. I Sverige vil kvoteplikten i 2012 være på 17,9 %, mens i Norge vil det etter den foreslåtte kvotekurven være på 3 %. Kvoteplikten i Sverige vil ligge høyere enn i Norge i hele opptrappingsperioden fram til 2020. Det er forhold som tilsier at det bør være fullt mulig å ta med mer i overgangsordningen enn det departementet har foreslått.

Retten til elsertifikater – hva skal inkluderes i systemet?

Sertifikatsystemet kan ha forskjellige regler i landene på hva slags produksjon som gir rett til sertifikater. Det er stadfestet i alle utredningene fra energimyndighetene i Sverige. Det vil være tilfelle i det felles svensk-norsk system siden torv er inkludert i Sverige, og ikke i Norge. Sverige vil da betale for torven i tillegg til det felles ambisjonsnivået.

ZERO støtter at torv ikke skal være inkludert i sertifikatordningen, da torv ikke er en fornybar energikilde. Ideelt sett burde heller ikke torv vært inkludert i Sverige.

ZERO har primært ment at sertifikatsystemet bør være et virkemiddel for å få gi tilstrekkelig støtte til utbygging av de ikke fullt ut kommersielle fornybare teknologiene. Vi har derfor tidligere foreslått at det kan gis ulikt antall sertifikater til ulike teknologier avhengig av kostnadsnivå for utbygging, slik det er i sertifikatsystemet (ROCs) i UK. Og vi har sett det som en god løsning at Regjeringens og Stortingets vedtak om å begrense støtten til vannkraft

til inntil 3 MW for hvert prosjekt, som ble vedtatt i feed-in ordningen i 2006, også ble gjennomført for sertifikatsystemet.

Spørsmålet om inkludering av all vannkraft oppfatter vi som endelig avklart i avtalen fra 8. desember, og er derfor noe vi ikke fremmer endringsforslag på.

Det bør ikke settes noen nedre grense for størrelsen på kraftproduksjonen som kan gi sertifikater, slik at det ikke blir noen forskjellsbehandling mellom storskala produksjon og småskala desentralisert fornybar produksjon.

Støtte til umodne teknologier

Mer umodne fornybare løsninger som for eksempel tidevann- og bølgekraftverk vil ikke ha muligheter i et teknologinøytralt sertifikatsystem. Siden det trengs mange ulike fornybare teknologi for å få til tilstrekkelig med fornybar energi for å utfase all bruk, er det viktig at det også er støttesystem som kan gi muligheter for å få flere teknologier videre i sin teknologiutvikling og kommersialiseringsfase.

Det kan løses med at Enova har tilstrekkelig med midler til støtteprogram for mer umodne teknologier. Vi har vi tenkt at det kunne gjøres i tillegg til at slike teknologier får sertifikater, men i følge protokollen fra avtalen 8. desember vil det ikke være mulig. Vi forutsetter at protokollen gir en full åpning til nasjonale separate virkemidler for produksjon som da ikke inngår i sertifikatsystemet. Enova må da ha økte midler til støtteprogram for umodne teknologier til prosjekter ikke vil inngå i sertifikatsystemet.

Sertifikatplikt – hvem skal betale for sertifikatene i Norge?

Vi støtter forslaget om at det er energileverandørene som blir pålagt sertifikatplikt og at prisen skal inngå i strømprisen. Med god konkurranse i strømmarkedet, ivarettatt av energi- og konkurransemyndighetene, bør det være en god konkurranse i å levere strøm fra fornybar energi inkludert den lovpålagte sertifikatandelen til en rimeligst pris. Vi ser derimot ingen viktig grunn til at det trenger å være lovpålagt at kostnadene for sertifikatene skal oppgis på regningen. Sertifikatsystemet vil gi økt strømproduksjon som vil gi lavere strømpris enn alternativet uten utbygging. En informasjon til strømkunde om sertifikatprisen alene vil kunne gi kundene et feil bilde av de totale økonomiske følgende av sertifikatsystemet.

En av de sektorene som vil øke strømforbruket framover er i petroleumssektoren. Slik lovforslaget nå er utformet oppfatter vi det slik at strømleveranser til denne sektoren ikke er omfattet av sertifikatplikt i Norge. Det mener vi bør endres.

Slik vi oppfatter det omfatter ikke sertifikatplikten kraftforbruk som ikke er knyttet til strømsystemet på land, som petroleumsinstallasjonene. Og det er uklart om offshore fornybar produksjon som leverer strøm til en plattform vil kunne motta sertifikater. Vi mener at plattformene også bør omfattes av sertifikatplikten for å bidra i spleiselaget for utbygging av fornybar energi. Og at fornybar kraft til offshore plattformer også bør omfattes av sertifikatretten.

Vi vil også foreslå at sertifikatplikten i Norge også skal gjelde leveranser av fossil energi til energiformål. Det er naturlig at bruk av fossil energi også bidrar i spleiselaget for utbygging av fornybar energi som skal brukes til konverteringer av fossil energi. Sertifikatplikten kan ilegges leverandørene av fossil energi, på samme måte som leverandørene av elektrisk energi.

Det er ikke noe målemessige eller systemmessige utfordringer å få til. Det bør også være tilstrekkelig med tid nå fram til innføring av systemet til å kunne inkludere dette.

Norges trege avklaring av fornybardirektivet – en mulig kilde til forsinkelse?

Fornybardirektivet er avklart som EØS relevant og skal implementeres i Norge. Samarbeid mellom Sverige og Norge vil derfor være mellom medlemsland og ikke tredjeland etter direktivets regler. Det trengs like fullt en implementering av direktivet for at det skal trå i kraft og formelt sett være i orden. Vi synes det er veldig synd at regjeringen har brukt så lang tid på prosessen med fornybardirektivet og at det ikke er fullført for lengst. Og vi vil etterlyse at det må på plass så raskt som mulig. Men i forhold til dette lovforslaget felles sertifikatsystem vil vi likevel trekke fram at manglende formell implementering av direktivet så langt ikke er noe formell grunn for forsinkelser i gjennomføringen av felles sertifikatssystem. Det første tidspunktet for innrapportering til EU for rapport for fornybarandelen i forhold til indikativ kurve i EU direktivet for 2011-2012 vil være i vil være i 2013. Før da må det formelt sett godkjennes av EU-kommisjonen for felles virkemiddel for overføring av produksjon for oppfyllelse av fornybardirektivet. Ut fra kommisjonens positive holdning til slikt samarbeid, forventer vi at det er en formalitet. Men det vil så klart ta noe tid å få det formelt avklart.

Det kan bli utfordrende å overbevise den svenske regjeringen og Riksdagen til å vedta en endring av dere sertifikatsystem før det er helt avklart at Norges implementering av direktivet er på plass. Det er ingen grunn til å utsette Norges adoptering av fornybardirektivet ytterligere, så vi håper det vil være avklart i god tid før det kan skape evt politiske implikasjoner for gjennomføringen av felles sertifikatsystem.

Utredninger på lenger sikt

Sertifikatsystemet har en stor styrke som et styringseffektivt virkemiddel for å sørge for utbygging av mer fornybar kraft. Det kan være mulig å utvide sertifikatsystem til å omfatte all fornybar energiproduksjon og ha sertifikatplikt på all fossil energibruk. Slik at sertifikatsystemet blir et direkte virkemiddel for konvertering fra fossilt til fornybart, og sertifikatkurven blir et direkte mål på fornybarandel av det totale energiforbruket. Ulempe med et slikt bredere sertifikatsystem er at det er en stor variasjon i ulike bransjer som gjør at det ikke nødvendigvis er gunstig å samle det samme i ett og samme system. Dette er forhold det vil vært nyttig å få utredet sammen med svenske energimyndigheter fram mot neste kontrollstasjon for å få avdekket om et bredere sertifikatsystem kan være et styringseffektivt virkemiddel.

Et annet forhold som det kan være nyttig å få vurdert sammen med Sverige framover er om det vil være fordelaktig å bruke sertifikatsystemet også som finansieringsmekanisme for støtte til umodne teknologier. Det kan gjøres ved at det legges på en ekstra pott med sertifikater på kvoteplikten som settes av til støtte til mer umodne teknologier, og at det enten legges på likt i begge land med nasjonal tildeling, eller at det lages en felles pott og et felles organ for vurdering av søknader og tildeling.

Tilpassing av andre virkemidler for å optimalisere klimaeffekten av sertifikatsystemet.

Sertifikatsystemet vil være ett nytt virkemiddel for å gi en styringseffektiv økning av fornybar kraftproduksjonen som vil inngå som ett av mange nødvendige virkemidler både på kraft- og energipolitikken, og på klimapolitikken. For å sørge for å få på maksimal klimanytte trengs det tilpassing og forsterkning av andre virkemidler. Vi vil kort peke på viktigheten av økt konvertering av fossil energi med elektrifisering av petroleumsaktivitet, transportsektoren, og

øvrige bruksområder av fossil energiforbruk i Norge. ZERO mener også at Norge bør bli en stor eksportør av fornybar energi og dermed bidra til mer et mer klimavennlig energisystem i Europa. Vi støtter derfor utbygging av økt nettkapasitet til våre naboland parallelt med økt fornybar produksjon.

Innføringen av sertifikatsystem vil frigjøre midler hos Enova som tidligere har gått til støtte til bla. vindkraftprosjekter. Disse midlene trengs til økt støtte til umodne fornybarteknologier som ikke blir omfattet av sertifikatsystemet. Det bør gjøres en nærmere gjennomgang av finansieringsbehovet for dette og se på behovene for forsterket finansieringen av Enova.

CO2-kvotestystemet har veldig uheldige sider ved at det kan gi redusert klimagevinst av ny fornybar energi ved at reduserte utslipp fra fossil kraftproduksjon bare selges til andre bransjer som da investerer mindre i utslippsreduksjoner. Kvotestystemet er ikke i nærheten av å være tilstrekkelig virkemiddel for å sørge for nødvendige reduksjoner av klimagassutslippene og det trengs mange virkemidler i tillegg. Slik alle EU land har, eller må innføre for fornybar energi for å oppfylle fornybardirektivet. For å få maksimal klimanytte ut av sertifikatsystem bør statens tildeling av kvoter i kvotestystemet reduseres tilsvarende som de fossile utslippene som sertifikatsystemet vil redusere.

Konsesjonsbehandlingen

Konsesjonsbehandlingsskapasiteten både hos NVE og for ankebehandlingen hos OED er viktig for en rask behandlingsprosess. Spesielt er ankebehandlingen hos OED betydelig tidsforsinkelse, og det bør gjøres tiltak for å sørge for å ha tilstrekkelig behandlingsskapasitet i forhold til forventet mengde saker slik at det ikke gir unødige forsinkelser i prosessen. Vi vil også trekke fram at det bør gjøres en gjennomgang av konsesjonspraksis for å sikre at hensynet til truede biologisk mangfold styrkes i konsesjonsavgjørelsene nå i forbindelse med innføringen av sertifikatsystem.

Avslutning

ZERO er svært tilfreds med at en lov om elsertifikater nå skal bli endelig vedtatt. Et felles norsk-svensk sertifikatsystem vil sikre utbygging av store mengder fornybar energi i Norge fram mot 2020 og er et avgjørende tiltak for å nå norske klimamålsettinger. ZERO håper at våre merknader vil bli tatt med i betraktning i det videre arbeidet med loven og innholdet i elsertifikatsamarbeidet med Sverige.

Vennlig hilsen

Marius Gjerset
Fung. daglig leder
ZERO

Erik Lunde
Rådgiver fornybar energi
ZERO

Marte Bakken
Rådgiver fornybar energi
ZERO

Vedlegg

Generelt – hvorfor sertifikatsystem er viktig og riktig virkemiddel

I den grad det vil komme motbør mot sertifikatsystemet i høringsrunden som kan innvirke på den gjennomføringen av dette lovforslaget, vil vi her kort oppsummere de store styrkene som et godt sertifikatsystem har som et styringseffektivt langsiktig forutsigbart virkemiddel for økt fornybar kraft utbygging

Utbygging av ny fornybar energi i Norge har vært støttet i varierende grad gjennom ulike tilskuddsordninger over statsbudsjettet. Disse har hatt noen klare ulemper. Det har derfor innføring av grønt sertifikatsystem har hatt bred støtte både fra politiske partier, miljøbevegelse, industri og kraftbransje.

- Sertifikatsystemer er lovfestet og sikrer en helt annen langsiktighet og stabilitet i markedet for ny fornybar energi enn vi har i dag. Det vil for første gang bli forutsigbare langsiktige rammevilkår for ny fornybar energi i Norge.
- I stedet for debatt om hvor mye penger som skal bevilges, vil en sertifikatordning sette krav til hvor mye ny fornybar energi vi skal ha. Politikerne vil sette krav til hvor stor andelen skal ha av fornybare energikilder i sitt energiforbruk. Disse kravene må så produsenter og selgere av strøm sørge for at blir oppfylt, ellers må de betale straffegebyr.
- Et pliktig grønt sertifikatmarked har en direkte målbar effekt, og realiserer ”automatisk” målene til bestemt tid. sikrer at Stortinget kan sette langsiktige mål og nå dem (i motsetning til ved tilskudd). Det vil dermed være et effektivt virkemiddel for å nå politisk mål om ønsket mengde ny fornybar energi.
- Markedet vil konkurrere om å bygge ut billigst mulig.
- Forutsigbarhet og konkurransen i markedet vil bidra til å utvikle ny og rimeligere teknologi for fornybar energi.
- Avgjørelsen av hvilke prosjekter som er "gode" og "dårlige", flyttes fra ulike offentlige instanser til markedsaktørene. Et sertifikat vil gi støtte til alle som velger å bygge ut. Usikkerheten for utbygger ligger hva prisen på sertifikatene vil bli. Det er en markedsrisiko som utbyggere må håndtere på linje med variasjoner i strømprisen som de uansett må håndtere. Det er vesentlig forskjell fra risikoen ved slik investeringsstøtten er den er i dag, der resultatet kan bli null.
- Ingen utbyggingsprosjekter vil bli ekskludert på forhånd fra virkemiddelapparatet på grunn av størrelse.
- Pliktig kjøp av sertifikater vil (antakelig) bli oppfattet som en miljøkostnad som lettere aksepteres fordi den er så direkte koblet til utbygging av en mindre miljøskadelig vare.